

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VII. Ab anno Christi 960. ad 970.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

ibus
lias,
vus,
ens:
eps.
ac.
per
lit,
*
ee-
ri-
ide
io
m-
s,
jus
um
S.
ur-
o-
nt.
us
e-
t)
li-

Nicon cognomento *Metanites*, sive *pœnitentiam agite* (sic cognominatus, quòd ubique per regiones pœnitentiam prædicaret) Christo iterum pulsus erroribus assensit.

(962.) Otto magnificentissimè à Pontifice Romæ coronatus, appellatur cognomento *Magnus*; conditiones tamen proposuit Pontificibus, ad eorundem electionem & regimen Ecclesiæ necessarium tunc temporis & utile concernentes: idque non ut suo Imperio Romanam sedem subderet, prout Heterodoxi ex hac occasione insultant, sed ad eam in potestate sua & primatu constabiliendam, quod fidelis propugnatoris non oppugnatoris munus esse, sciebat.

(963.) Joannes XII. Papa alienatur ab Ottone Papiæ commorante, quòd is duos Cardinales Pontifici rebelles suscepisset, & subditos Papæ juramento sibi obstringere diceretur: quibus causis motus Pontifex incipit adhærere Adelberto Berengarii filio, huc illucque per Italiam discurrenti, & contra Ottonem Principes stimulant. Excusare se conatus est Imperator, sed excusatio non est admissa: Quare Otto Romam cum exercitu venit, fugâ dilapso Papâ, & susceptus est a Romano populo,

pulo, qui eidem juravit, se Pontificem nullum electurum nisi ex Imperatoris consensu. Hic autem ex Episcopis Italiæ & Germaniæ coacto Concilio, Joannem de atrocibus criminibus accusatum, homicidii, perjurii & sacrilegii deposuit. Joannes è contra excommunicavit omnes, qui huic Concilio interessent. Collocatus est nihilominus in Petri sede Leo, hujus nominis VIII. qui licet perperam electus, legitimis tamen Pontificibus accensetur; & tunc quidem prima sedes à multis, sed in Pseudo-Synodo damnata est.

In Oriente Romanus Imperator pœnam Talionis solvit, & qui patrem suum veneno sustulit, idem aut veneno, aut ex voluptate obscœna obiit, anno ætatis 24, cui licet filii successissent: Basilus & Constantinus pueri duo, aliis tamen Imperium affectantibus, Nicephorus Phocas victoriis clarus ab exercitu Imperator acclamatus, & à Polyucto Patriarcha coronatus est, sed & ab eodem Polyucto paulò post Ecclesiâ expulsus, quòd uxori jam adstrictus, nihilominus secundas nuptias iniisset cum Theophana Augusta relicta Romani, absq; ulla peracta pœnitentia, deinde quòd filiũ eundem Theophanes in Baptismo suscepisset, ex qua re cum magnæ Constantino-
poli

poli turbæ orirentur, habito Constantino-
poli Episcoporum & Senatorum conventu,
jure jurando Imperator affirmavit, se eum
puerum non suscepisse, & sic à Patriarcha,
quanquam valde invito, in communionem
receptus est, & pœna pariter secundarum
nuptiarū a Canonibus imposita, ei condo-
nata est. Sic enim propter bonum com-
mune Ecclesiæ videbatur tunc remissiùs
cum Imperatore agendum esse.

Misit eodem anno Phocas Manuelem
cum classe in Siculos Saracenos, ut se à tri-
buto pensitari solito eximeret. Sed Ma-
nuel cæsus à Saracenis, rem Græcorum
perdidit, & Saracenorum erexit.

(964.) Nicephorus Phocas Impe-
rator Cyprum Insulam, & centum urbes,
atque Antiochiam Imperio iterum asseru-
it, invisus tamen populo, quòd militibus
nimiùm indulgeret, donaria ecclesiis auf-
ferret, & imponeret tributa, muniret pa-
latium, non ut domum Imperatoris, sed
tyranni receptaculum.

Otto Imperator Romanos rebellantes
vincit, & magnam stragem de victis edit,
qui tamen Ottone Spoletū discedente ad-
versus Adelbertum Leonem expellunt, &
Joannem XII. recipiunt. Hic Cardinales
quosdam & Episcopos malè excipit, atque
ad

ad Ottonem securitatis causâ confugere compellit. Otto igitur jam arbiter factus Imperii & Ecclesiæ, ad Romanos castigandos accedit. Interea Joannes convocato Concilio, Ottonem, Leonem, omnesq; aſſeclas anathemate damnat, & primæ Synodi acta contra se prorsus rescindit, sed Deo vindictam ulteriorem inhiſcente, & scelerum finem statuente, dum extra urbem cum uxore cujusdam Romani turpiter volutatur, in temporibus graviter a malo genio perculsus ex ea plaga intra Octiduum obiit & sedem reliquit Benedicto hujus nominis V. Otho autem imminens urbi eandem cum recens electo Pontifice obsedit & fame ad deditiōem compulſit, & rursus in Synodo à Leone VIII. depositus Benedictus, in exilium pulſus est,

Sed & Otto castigatus sensit acerbè (peſte in exercitu suo fœdum in modum graſſante) hæc omnia à se acta displicuisse Deo, & Principes, quantumvis bonos Ecclesiasticis nimium se immiſcentes semper ultorem Deum expertos esse. Quæ porrò Pseudo-Pontifex Leo tunc temporis Imperatoribus concessit, ea tantumdem valere, quantum ipse tunc auctoritatis habuerit, quivis prudens arbiter judicabit.

Otto in Castello S. Leonis in umbria à
se

se occupato Berengarium cum sua uxore Willa captivum abducit & in Boiariam relegat. Ubi mortuo marito Willa facta est Monialis: Adalbertus aufugit, & impia domus a Deo, Ottonis armis dissipata est.

✽(965.)✽ Otto Benedictum V. hujus nominis Pseudo-Pontificem, quamquam a Romanis uti legitimum Pontificem expectitum, virum alioquin pium & sanctum, in Saxoniam secum traxit ubi vitam finivit, dum interea Leo schismaticus Romæ triumpharet.

Leoni successit Joānes XIII. à Rotfredo Urbis Præfecto mox iterum expulsus quem Pandulphus Capuanus Princeps recepit, neque Petri sedem conscendit priusquam Benedictus V. è vivis excessit.

Hoc anno Poloni, propago Sclavinorum, ad Christum conversi sunt, Miescâ seu Miezeslao facto Christiano per uxorem Dabbravam, seu Dobberam, filiam Boleslai Bohemorum Ducis: ad quem Joannes XIII. misit Ægidium Tusculanum Episcopum, qui res Ecclesiæ ibi plurimum promovit.

Wandali quoque hoc tempore fidem receperunt.

✽(966.)✽ Otto Imperator revertitur Romam non tantum propter Adelbertum, qui

qui Regis Italiæ nomen adhuc gerebat, & omnia perturbabat sed etiam propter Joannem quem Romani ejecerant, adventum autem Ottonis metuentes Romani Joannem revocârunt, & sedi suæ restituerunt. Imperator autem mox vindictam severam sumpsit, Consules ex Italia ejecit, tribunos suspendio necavit, Præfectum Urbis qui successerat Rotfredo Joannis expulsi, nudatum & asino impositum utreque redimitum ignominiosè circumduxit & virgis cecidit; Cadaver autem Rotfredi è sepulchro extractum in diversa loca dissipavit.

✽(967.)✽ Otho cum Romano Pontifice Ravennæ ordinat quæ pro pace & emolumento Italiæ esse visa sunt, curat etiam Othonem juniorem filium suum Imperatorem coronari.

Godefridus Andegavensis Comes in bellis Francos inter & Nortmannos excitatis Etelulfum gigantem Danum solo aspectu horribilem ex provocatione aggressus vicit & interemit, & docuit in certaminibus plus animum, quam corporis molem prodesse. Res Hispaniæ mortuo hoc anno Sancio crasso Rege Legionensi & relicto Successore filio ejus Ramirio tertio sub tutela Teresiæ matris magis quam

inquam turbantur. Attriti enim Saraceni
resumpserunt animos ex bellis domesticis
Sancii & Ordonii cognomento mali, in
quibus Sancius ad Saracenos confugere
coactus est. Et periculum erat ne sub pue-
ro Principe Arabes ex auxiliatoribus fie-
rent oppressores.

(968.) Nicephorus Imperator dum
penuria frugum in Oriente invalescit, om-
ne frumentum sordidè repositum chariùs
vendit & thesauros auget, omnem subdi-
torum benevolentiam, pecuniis omnibus
potiorem, amittit. Legatos etiam ab Otho-
ne Imperatore & Joanne Papa missos pro-
pter nuptias Annæ filiae Romani Impera-
toris cum filio Othonis malè accepit, eò
quòd Otho Principes Beneventanū, Capua-
num & Salernitanum, à se disjunctos in
in suam clientalem recepisset.

Joannes primam Campanam Ecclesiae
Lateranensis, miræ magnitudinis solenni
ritu benedixit, & nomine S. Prodromi
Christi Joannem appellavit. Unde etiam
hodie dum ejusmodi, benedictiones bap-
tismi appellantur, eò quòd campanis, sicuti
pueris, nomina imponantur.

Nortmanni Gunderedo Duce classe cen-
tum navium Gallæciam invadunt, Compo-
stellam exciunt. Sisenandum Episco-
pum

pum in prælio cædunt, qui sanctiùs ad altare, quàm in acie cecidisset; sed quid aliud ab invasore sedis hujus expectaretur belli, quàm rituum sacrorum peritior? verùm Christiani vicini Duce Gundisalvo Sancio Castellæ Comite (aut potius sancto Jacobo Apostolo) eis omnem prædam eripuerunt, plurimos peremerunt, plurimos cepere: Pauci subductis navibus ex incendio, inopes cum magno dedecore, ac multis vulneribus, ad sua redierunt.

(969.) Nicephorus Græcâ fide egit cum Ottone & Latinis: finxit enim se mittere Annam nuptiis jungendam: cui dum occurrunt Latini, ejus ingressum in Italiam cohonestaturi, magnam partem exercitus interneccione delevit.

Reliqui autem Duces Othonis resumptis adversus perfidos animis mox Græcis Apuliam & Calabriam ademerunt: & captivos plurimos truncatis naribus Constantinopolim remiserunt, futuros Græcæ perfidiæ publica monumenta. Quæ res exacerbavit Constantinopolitanos ut Duce Theophana Augustâ uxore Imperatoris, & Joanne Zemisce, exurgerent contra Nicephorum Phocam, qui in eo tumultu interemptus est, eique Substitutus Remisces. Quem tamen Polyuctus Patriarcha

coro-

coronare noluit, nisi Theodorum eiiceret in exilium, & bona quæ privatus possidebat, pauperibus effunderet: Et hæc quidem ubi præstitit, inauguratus est Augustus, ut pietate, non perduellione imperium consecutus videretur.

Saraceni expugnatis in Cilicia & Syria urbibus Joannem Patriarcham Hierosolymitarum vivum combusserunt, eo quod Græci Imperatoris fautorem esse didicerint: Antiocheni quoque suum Patriarcham jugularunt: Dominicæ quoque sepulturæ templum incenderunt.

Comes quidam Othonis Magni à Dæmone correptus, ad Joannem XIII. perductus est, cujus collo injecta catena, qua vinctus fuerat S. Petrus, expulso malo genio, statim suæ menti restitutus est: Unde Veneratio in sancta Petri vincula crevit.

✱(970)✱ Zemiscus qui à pietate ac demissione Imperium auspiciatus fuit Saracenos Antiochiam obsidentes profligat; & Roxolanos seu Russos aliis barbaris conjunctos exercitu trecentorum millium formidandos dissipat, & delet: Deo manifestis & specialibus auxiliis Zemiscis armis & victoriis adlaborante.

Basilus Vir bonus & vitæ probatæ successit Polyucto Patriarchæ Constantino-
poli-

politano defuncto, & Theodorus qui Jo-
anni Zemisci Imperium prædixerat, ex
Monasterio ad Antiochenam sedem affu-
mitur, promovente eodem Joanne Ze-
misce.

DECAS VIII.

✻ *Ab anno 970 ad 980.* ✻

971. **C**elebratur Romæ Synodus Gene-
ralis à Joanne XIII. Papa.

Otto fœdere sancito cum Joanne Zemi-
sce Græcorum Imperatore, Bertulphum
Beneventanum Principem, qui captivus
à Nicephoro detentus fuit, libertati resti-
tuit, & Ravennam perveniens cum Adela-
ide conjuge sua ibidem S. Udalrico Augu-
stano Episcopo sic postulanti concedit suc-
cessionem Adalberonis nepotis ex sorore
Udalrici: quod factum S. Udalricus proxi-
mè moriturus valde detestatus est, cum
ad supremum judicium per visum raptus,
revelationem accepit, ea de causâ subeun-
dum sibi esse purgatorium, quòd precibus
& affectu carnis in nepotem suum abripi
se permiserit, ut id ab Imperatore expe-
teret, quanquam Adalbero hoc munere
dignissimus esset.

Joan-